

AKTY PRIJATÉ PODĽA HLAVY VI ZMLUVY O EÚ

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2008/919/SVV

z 28. novembra 2008,

ktorým sa mení a dopĺňa rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV o boji proti terorizmu

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 29, článok 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Terorizmus predstavuje jeden z najzávažnejších spôsobov porušovania všeobecných hodnôt, akými sú ľudská dôstojnosť, sloboda, rovnosť a solidarita a dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd, na ktorých je založená Európska únia. Predstavuje aj jeden z najzávažnejších útokov na demokraciu a právny štát, zásady, ktoré sú spoločné členským štátom a na ktorých je založená Európska únia.
- (2) Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu ⁽²⁾ predstavuje základ politiky Európskej únie v oblasti boja proti terorizmu. Dosiahnutie právneho rámca spoločného pre všetky členské štáty a najmä zosúladeného vymedzenia pojmu teroristický trestný čin umožnilo rozvinúť a rozšíriť politiku Európskej únie v oblasti boja proti terorizmu, ktorá je podmienená dodržiavaním základných práv a právneho štátu.
- (3) Hrozba terorizmu v posledných rokoch vzrástla a rýchlo sa vyvíja, spolu so zmenami v spôsoboch uskutočňovania zločinov teroristickými aktivistami a prívržencami vrátane nahradzovania štruktúrovaných a hierarchických skupín poloautonómnymi bunkami, ktoré sú navzájom voľne spojené. Takéto bunky prepájajú medzinárodné siete a stále viac sa spoliehajú na využívanie nových technológií, najmä internetu.

(4) Internet sa používa na podnecovanie a mobilizáciu teroristických sietí a jednotlivcov v Európe a slúži aj ako zdroj informácií o prostriedkoch a metódach teroristov, takže funguje ako „virtuálny výcvikový tábor“. Činnosti spojené s verejným podnecovaním k páchaniu teroristických trestných činov, náboru osôb na terorizmus a výcviku na terorizmus sa znásobili pri veľmi nízkych nákladoch a riziku.

(5) Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii prijatý Európskou radou 5. novembra 2004 zdôrazňuje, že účinné predchádzanie terorizmu a boj proti nemu v úplnom súlade so základnými právami si vyžadujú, aby členské štáty neobmedzovali svoje činnosti na zachovanie svojej vlastnej bezpečnosti, ale aby sa zamerali aj na bezpečnosť Únie ako celku.

(6) Akčný plán Rady a Komisie, ktorým sa vykonáva Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii ⁽³⁾ pripomína, že na riešenie otázky terorizmu je potrebná celosvetová reakcia a že Únia nemôže ignorovať to, čo od nej očakávajú obyvatelia, ani nemôže na tieto očakávania nereagovať. V akčnom pláne sa okrem toho uvádza, že pozornosť sa musí venovať rôznym aspektom predchádzania, príprave a reakcie, aby sa ďalej posilnila a podľa potreby doplnila schopnosť členských štátov bojovať proti terorizmu najmä zameraním sa na nábor, financovanie, analýzu rizika, ochranu kritických infraštruktúr a zvládanie následkov.

(7) Toto rámcové rozhodnutie stanovuje kriminalizáciu činov spojených s terorizmom s cieľom prispieť ku všeobecnejšiemu politickému cieľu predchádzania terorizmu prostredníctvom obmedzenia šírenia materiálov, ktoré by mohli podnecovať osoby k spáchaniu teroristických útokov.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 198, 12.8.2005, s. 1.

- (8) Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1624 (2005) vyzýva štáty, aby prijali potrebné a primerané opatrenia a v súlade so svojimi záväzkami vyplývajúcimi z medzinárodného práva zákazom zakázali podnecovanie k páchaniu teroristického trestného činu alebo činov a zabránili takejto činnosti. V správe generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov Zjednotenie proti terorizmu: Odporúčania globálnej stratégie boja proti terorizmu z 27. apríla 2006 je uvedená rezolúcia vysvetlená ako dokument, ktorý poskytuje základ pre kriminalizáciu podnecovania k teroristickým trestným činom a náboru osôb na tieto činy, a to vrátane prostredníctvom internetu. V globálnej stratégii Organizácie Spojených národov v oblasti boja proti terorizmu z 8. septembra 2006 sa uvádza, že členské štáty OSN si predšavzali preskúmať spôsoby a prostriedky na koordináciu úsilia čeliť terorizmu vo všetkých jeho formách a prejavoch na internete na medzinárodnej a regionálnej úrovni.
- (9) Dohovor Rady Európy o predchádzaní terorizmu stanovuje pre štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, povinnosť kriminalizovať verejné podnecovanie k páchaniu teroristického trestného činu a nábor osôb a výcvik na terorizmus, ak boli spáchané protiprávne a úmyselne.
- (10) Vymedzenie teroristických trestných činov vrátane činov spojených s teroristickými činnosťami by sa malo vo všetkých členských štátoch ešte viac zbližiť, aby zahŕňala verejné podnecovanie k páchaniu teroristického trestného činu, nábor osôb na terorizmus a výcvik na terorizmus, ak boli spáchané úmyselne.
- (11) Mali by sa stanoviť tresty pre fyzické osoby, ktoré úmyselne spáchali alebo pre právnické osoby, ktoré sú zodpovedné za verejné podnecovanie k páchaniu teroristických trestných činov, na osôb na terorizmus a výcvik na terorizmus. Tieto formy činnosti by mali byť rovnako trestné vo všetkých členských štátoch, bez ohľadu na to, či sa páchajú cez Internet alebo nie.
- (12) Keďže ciele tohto rámcového rozhodnutia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu potreby celoeurópskych harmonizovaných pravidiel ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o ES a uvedenej v článku 2 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality uvedenej v článku 5 Zmluvy o ES toto rámcové rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (13) Únia dodržiava zásady uznané článkom 6 ods. 2 Zmluvy o EÚ a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie, najmä v jej kapitolách II a VI. Toto rámcové rozhodnutie sa v žiadnom prípade nesmie vykladať ako rozhodnutie určené na znížovanie alebo obmedzenie základných práv alebo slobôd, medzi ktoré patrí sloboda prejavu, zhromažďovania alebo združovania, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života vrátane

práva na rešpektovanie dôverného charakteru korešpondencie.

- (14) Verejné podnecovanie k páchaniu teroristických trestných činov, nábor osôb na terorizmus a výcvik na terorizmus sú úmyselnými trestnými činmi. Toto rámcové rozhodnutie sa preto nesmie vykladať ako rozhodnutie, ktoré je určené na zníženie alebo obmedzenie rozširovania informácií na vedecké, pedagogické alebo spravodajské účely. Vyjadrenie radikálnych, polemických alebo kontroverzných názorov vo verejnej diskusii o citlivých politických otázkach vrátane terorizmu nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia a najmä do rozsahu pôsobnosti vymedzenia verejného podnecovania k páchaniu teroristických trestných činov.
- (15) Vykonávanie kriminalizácie podľa tohto rámcového rozhodnutia by malo zodpovedať povahe a okolnostiam skutku a zároveň rešpektovať sledované legitímne ciele a ich potrebu v demokratickej spoločnosti a malo by vylúčiť každú formu svojvôle alebo diskriminácie,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Zmeny a doplnenia

Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Trestné činy spojené s teroristickými aktivitami

1. Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

- a) „verejné podnecovanie k páchaniu teroristického trestného činu“ znamená rozširovanie správy určenej verejnosti alebo jej sprístupnenie iným spôsobom s úmyslom podnietiť spáchanie jedného z trestných činov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a) až h), keď z takejto činnosti, či už priamo obhajujúcej teroristické trestné činy, plynie nebezpečenstvo spáchania jedného alebo viacerých takýchto trestných činov;
- b) „nábor na terorizmus“ znamená žiadanie inej osoby, aby spáchala jeden z trestných činov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a) až h) alebo v článku 2 ods. 2;
- c) „výcvik na terorizmus“ znamená poskytnutie návodu pri výrobe alebo použití výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo pri iných osobitných spôsoboch alebo technikách na účely spáchania jedného z trestných činov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a) až h) s vedomím, že poskytnuté skúsenosti sú určené na tento účel.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby trestné činy spojené s teroristickými aktivitami zahŕňali tieto úmyselné činy:

- a) verejné podnecovanie k páchaniu teroristického trestného činu;
- b) nábor na terorizmus;
- c) výcvik na terorizmus;
- d) krádež s priťažujúcimi okolnosťami s cieľom spáchať jeden z činov uvedených v článku 1 ods. 1;
- e) vydieranie s cieľom spáchať jeden z činov uvedených v článku 1 ods. 1;
- f) vystavenie falošných administratívnych dokumentov s cieľom spáchať jeden z činov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a) až h) a článku 2 ods. 2 písm. b).

3. Na to, aby bol skutok trestný v zmysle odseku 2, nie je nutné, aby sa teroristický trestný čin skutočne spáchal.“

2. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Napomáhanie alebo navádzanie, podnecovanie a pokus o trestný čin

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby napomáhanie alebo navádzanie na trestné činy uvedené v článku 1 ods. 1, článkoch 2 alebo 3 bolo trestné.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby podnecovanie trestného činu uvedeného v článku 1 ods. 1, článku 2 alebo článku 3 ods. 2 písm. d) až f) bolo trestné.

3. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pokus o spáchanie trestného činu uvedeného v článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 2 písm. d) až f), s výnimkou držby uvedenej v článku 1 ods. 1 písm. f) a trestného činu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. i), bol trestný.

4. Každý členský štát sa môže rozhodnúť, že prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pokus

spáchania činu uvedeného v článku 3 ods. 2 písm. b) a c) bol trestný.“

Článok 2

Základné zásady vzťahujúce sa na slobodu prejavu

Toto rámcové rozhodnutie nevyžaduje od členských štátov, aby prijali opatrenia, ktoré odporujú základným zásadám vzťahujúcim sa na slobodu prejavu, najmä slobodu tlače a slobodu prejavu v iných médiách v podobe, v akej sú výsledkom ústavných tradícií, alebo pravidiel, ktorými sa spravujú práva a povinnosti tlače alebo iných médií a procesné záruky za ne, keď sa tieto pravidlá týkajú určení alebo obmedzení zodpovednosti.

Článok 3

Vykonávanie a správy

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 9. decembra 2010. V rámci vykonávania tohto rámcového rozhodnutia členské štáty zabezpečia, aby kriminalizácia bola primeraná sledovaným legitímnym cieľom a ich potrebe v demokratickej spoločnosti, a aby sa vylúčila každá forma svojvôle alebo diskriminácie.

2. Do 9. decembra 2010 členské štáty predložia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení transponujúcich záväzky, ktoré vyplývajú z tohto rámcového rozhodnutia, do ich vnútroštátneho práva. Na základe správy vypracovanej na základe týchto informácií a na základe správy Komisie Rada do 9. decembra 2011 posúdi, či členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 28. novembra 2008

Za Radu
predsedníčka
M. ALLIOT-MARIE